

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Digte. - 1984

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114468093648.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

38.

**Den prjsslig Mester-Titel/
Som disse Hæderlige/ Høylærde oc berømmelige
Mænd/**

**Jacob-Henrich-Paulli Simonsøn/ *Anatomes
Profess:***

**udi det Kongl: Kiøbenhafns *Universitet*
Eskild Lauritzsøn/ *Philosophie Lector* udi
Roeskilds**

***Gymnasio*, oc Canick samesteds/
Her Hans Barckmand/ Sognepræst i Nykiøbing i
Ods Herrit.**

**Her Christen Spend/ Sognepræst til
Vaardingborg oc Kastrup.**

**Niels Anderssøn/ *Rector* i Odensees *Cathedr.*
Schole.**

**Arnoldus Rhumand/ *Conrector* udi Roeskilds
Cathedral Schole.**

**Her Peder Jørgensøn Torsk/ Sognepræst i
Fredrichsodde.**

**Her Nicolaus Lundt/ Sognepræst til S. Peders
Kircke
i Nestved.**

**Her Christian Bræmer/ Præst til S. Peders Kircke
i
Kiøbenhaffn.**

**Her Christen Blickfeld/ Sognepræst i Ringsted.
Christian Ørn/ *Rector* i Nykiøbings Schole i
Falster.**

Jacob Jenssøn Jersin.

Nicolaus Sperling/ *Rector* i Holbecks Schole.

Jørgen Lauritzsøn Hammer.

Moritz Pederssøn Køning.

**Clemend Rasmussøn Thestrup.
Rudolph Povelsøn Moth.
Paa Kiøbenhaffns *Universitet* med sædvaanlige
Ceremonier haffve bekommet/
til ære.
Prentet i Kiøbenhaffn hos Jørgen Lamprecht/
Aar 1663. den 8.Octobr.**

78

Hvem skarpen Torn fryctactig giør/
Ey frisken Rose nyder:
Den søde Kiærn ey smagis/ før
Mand haarden skale bryder.
Ret aldrig den tør slaa sin ljd
Til søde graa-haars-dage/
Som i sin ungdoms grønne Tid
Vil intet suurt fordrage.
Hvo paa den rette vey vil gaa
Til vinding/ lyst oc ære/
Hand ey paa fljd oc møye maa
For megit sparsom være.
Heldst/ Brødre vi/ som os saa slet
Til Bogen hen forskriffve/
Vor Lycke kommer ey saa let/
Som mangen før vil giffve.
Slet ingen/ som Ascræus/ kand
Sig nu omstunder loffve/
At hand ved Aons klare Vand
Sig til Poët kand soffve.
Ney/ mangen møysom Dag oc Aar/
Der til oc vaagne natter/
Med tol hand ud at ture faar/
Før hand ret grunden fatter.
Hans beste flôr oc alders tid
Dissmidler tid henrinder:
Hans pung/ som før var tung oc vjd/
Den lettis oc indsvinder.
Hand tyngis før hand torde ved/
Hans hoffved graa haar fanger:
Ja stundom oc hans Førlighed
J lobbet med henganger.
Oc naar hand da skal til engang
Omsider at forfremmis/
Oc finde boed for al sin tuang/
Hand da maa skee vel glemmis.
Den vjse *Cato* da tit faar
Som skumpel-skud at være/
Den stund it andet skarn affgaar
Med Borgemesters ære.

Men see/ mon sig den ædle Dyd
Skal derfor offvergiffve?
Ney/ det er hendis største fryd/
Sig giemmel sligt at riffve.

Vel maa den safftig Palmis top
Med tungen vect needtryckis/
Den sig igien dog strider op/
Dens vext diss meere lyckis.

Vel derfor op/ vel eder ret/
J vackre Mænd oc lærde/
Den haarde tuang er alt forgiet/
Som eder før besuær'de.
Forglemt er harm/ udsluct er sorg/
J vinde nu med ære
Den ædle frjheds høye borg/
J seyers titler bære.
Den bleege Missgunst rymt er bort/
Med sin vanartig skare:
Opluct er ærens præctig port/
Som Dyden ind skal fare.
Den lærde Phoebus selff en Krands
Til huer aff eder byder;
Hans Jomfru-Chor med sang oc Dands
Den høytid oc bepryder.
O Hæld-Gudinders søde kiærn
Oc prjsslig mester-stycke/
Gid eder følge nær oc fiærn
Lyst/ ære/ gaffn oc Lycke.

A: Bording.

79

39.

Sinds Fornøyelighed i Gud

Den ærlige velvjse och fornemme Mand

KLAVS RASK/

Kongl: Maytz velbetroede *PRÆSIDENT*

udi Nyborg/ och forvalter ofver

Nyborg Læn.

Sin meget besønderlig gode ven/ och kjære

Svoger/

til Nyt Aars gafve venligen forærit af

A. Bording.

Kand sjungis som:

Wol dem der weit von hohen dingen/ etc.

**Trykt i Kiøbenhafn hos Jørgen Lamprecht/ Aar
1666.**

1.

Kom ædle Sindsens trøsterinde/
Kom Nectar-søde nøysomhed;
Lad mig din kraftig virkning finde/
Naar Lykken sig vil gjøre vred.
Lyksalig priser Jeg den mand/
Som med sig self fornøysis kand.

2.

LAd høye Hjerter sig opbygge
J Luften sterke fæstninger:
Men aldrig stande de saa trygge/
Uro jo deris grundvol er.
Lyksalig priser Jeg/ etc.

3.

Af store titlers pract oc ære
For meget mangen sig tilgjør:
Det hannem sjunis spot at være/
Naar hand en anden prjsis hør
Lyksalig priser Jeg/ etc.

4.

Vankundig ingen da vil actis/
Naar høy bestilning aaben staar.
Ja meere stundom eftertractis/
End mand at bære vel formaar.
Lyksalig priser Jeg/ etc.

5.

Sig mangen høy-lyksalig dømmmer/
Naar hand bekommer sin Attraa:
Hand i sin kaade Vellyst svømmer/

Til anger der gjør ende paa.
Lyksalig priser Jeg/ etc.

6.

Retfærdighed och troskab settis
Bag døren/ for det røde guld:
Den hundske Niding aldrig mettis/
Før hand med Jord faa'r struben fuld.
Lyksalig priser Jeg/ etc.

7.

Ach ney/ skal Sindet rolig være/
Skal Sjælen ret sin hvile naa'/
For vellyst/ rigdom/ pract och ære
Mand ikke sig bekymre maa.
Lyksalig priser Jeg/ etc.

80

8.

Som damp oc røg er Verdsens ære:
Vor pract med Jorden tækkis til:
Af rust sig Mammon lader tære:
Med pine vellyst lønnis vil.
Lyksalig priser Jeg/ etc.

9.

Kun lidet Jeg fordi vil regne
Ulykkens trods oc ofvervold:
Den ædle Dyd Jeg allevegne
Vil hafve til min trygge Skjold.
Lyksalig priser Jeg den mand/
Som med sig selff fornøyis kand.

40.
Sin Broderlig Ven
Arild Jørgensøn Nessby/
Der hand for sin Dyd och lærdom/ med den
prjsslig
Mestergrad/ titel och Privilegier paa
Kiøbenhafns
Universitet høytideligen belønne-
Til ære och velbehag.
Kiøbenhafn/ Prentet hos Jørgen Lamprecht.

HVo frem ved Bogen acter ret/
Och ære vil opjage/
Hand maa sit Sind och tancke slet/
Fra kaaden vellyst drage:
Bort med Sireners falske sang/
Som fra os selff os skiller.
Bort kande/ kort och lediggang:
Bort Elskows galne griller.
Det daarskab er/ den unge sig
Jndbilder mangen sinde/
At hand ved saadant endelig
Vil Ærens fæstning vinde.
Ach uregeerlig ungdom ney!
Du dig for meget lofver.
Den ædle Vjsdom ligger ey
Paa bløde duun och sofver.
Hun med styrvolt och tærning-kast
Sig ey tildaable lader:
Hun al utuctes skidne last
Som pest och pokker hader.
Mand aldrig spørger nogen Mand
Sig vjs och lærd at drikke.
Jndganger vjnen/ hans forstand
Til flytten sig maa skikke.
Her vil it andet lefnet til:
Her vil for alting bedis:
Her ey til middag sofvis vil/
Ved frost och kuld ey keedis.
For skarpen rjs och ferle-smæck
Ey ømis vil och svikkis.
Her vil forbrugis meere blæck/
End vjn och sukker drikkis.
Her vil med hjænnen trællis tæt:
Al kraft och nemme prøfvis.
Ja (kortelig at sige det)
Her meget ont vil døfvis.

Velan min Broder/ Jeg for dig
Mit hofved høyt maa bære:
Jeg seer idag/ hvor prydelig
81 Dig Æren seif vil ære.

Med triumpherlig sang och dands
Al Helion dig møder.
Sin ævig-grønne Laurbær-krands
Apollo dig paanøder.
For dig hans lærde Jomfru-chor
Til Jorden need sig bøyer.
En hver af dig vil være stoor:
En hver dit navn ophøyer.
Nu gifvis dig den søde fruct
Och ædle frjheds rente/
Som du med møye tvang och tuct
Fra barns been op fortjente.
Den haarde tvang er ofverstrj'd/
Den lange tjd hendrefven.
Nu staar din høye Dyd och fljd
J Ærens bog indskrefven
Den sandru Fama staar paa færð/
Sig verden om at skynde/
At hun din prjsslig titels værd
Blant alle kand forkynde.
Tag derfor an/ tag an den pract/
Dig Himlen med vil smykke.
Vox til i myndighed och act.
Nyd ævig lyst och lykke.

A. Bording.

41.

Sin høytelskte Ven och Frænde Den Hæderlige och Høylærde Mand Jacob Jørgensøn Seemand Til Ære

**Der hand/ paa Kjøbenhafns *Universitet*, for sin
høye Lærdom**

**och forfarenhed udi Læge-kunsten/ med den
prjselige *DOCTOR*-navn
och *Privilegier* høytideligen blef ærit. Den 29.
*Octob. 1667.***

**Kjøbenhaffn/ Trøckt hos Henrick Gøde/ Kongl.
May. oc Vniv. Bogt. 1667.**

FOR meget och for lidet gjør
Udi altingest skade.
Hvad ikke brugis/ som det bør/
Er værødt at efterlade.

Den ædle Læge-kunst vel er
En synderlig Guds gafve.
Kun nogle sære mennisker
Den gifven er at hafve.
Naar Lægen ret har lært och veed
Naturens gang och maade/
Vort legomes bygfældighed
Hand boed tit paa kand raade.
Hand ikke/ som Qvaksalfveren/
Ved it slags altid blifver/
Ey slumper til i Veyret hen/
Och et for andet gifver.
Hand til et skæfrit sidebeen
Jgjen at faae til rætte/
Ey gifver det/ som drifver Steen/
Och blæren kand forlette.
Hand fylder ingen Kirkegaard/
Ey Grafveren beriger/
Er ey for blød/ er ey for haard/
Sin meening rundt udsiger.
82 Den sjugis art/ och sjugens rood/
Samt dess omstændigheder
Hand grandsker ud/ och der imod/
Hvad tjenligst er/ bereder.
For slig hans omhu/ fljd och kunst/
Mand/ efter vjs Mands lære
Med good betaling tak och gunst
Bør hannem høyt at ære.
Det er ey for den enne gang/
Du kandst til h[an]nem trænge.
Vel anden Tjd dig sjugdoms tvang
Jgjen kand ofverhænge.
Lad være det/ mand hannem skal
Ey Tempel strax oprætte/
Och blant de store Gudders tal/
Med Rom/ hans nafn opsette.
Mand hannem dog/ med same Rom/
Ey heller bør at regne
Blant dem/ som intet actis om/
Men ere kun lif-egne.
Ney ney! den rette middel-vey
Vil voris Tjd paa vandre.
Hvo intet veed/ den actis ey.
Hvo good er/ gaaer for andre.
Thi var ey det/ hvo vilde sig
Med Kunster da befatte?
Hvo vilde sig saa kummerlig
Med natte-vægt udmatte?
Hvo vilde sig med daglig fljd
Och hjerne-brud fast qvæle?
Hvo vilde sig sin gode Tjd
Saa got som self frastjæle?
Ja Jeg vil regne den for Gjæk/
Der ey langt heller vilde
Omgange da med peber-sæk/
End Tjd paa Bogen spille.

Vel an/ Her Seemand/ lærde Mand/
Med glæde Jeg fornemmer/
At Phoebus eders ære-stand
Nu gjørligen forfremmer.
Hans lærde Jomfru-Chor en krands
Til eders hofved fletter/
Och eders nafn til stads och glands
Paa sin Parnass opsetter.
Den ædle Friheds Ring oc Hat

Er eders løn och rente/
Som J med møde dag och nat
Fra Barns been op fortjente.
Saa saa fremdragis skal den Mand/
Hvis Sind til Kunster bøyis.
Saa saa skal u-gemeen forstand
Med titels pract ophøyis.
At J maa nu med lægsom haand
Al Sjugdoms værk fordrifve/
Det ynsker Jeg i Sjæl och Aand:
Gud Lykke dertil gifve.

A. Bording.

42. [Til Ejler Holck. 1671]

At den Høyædle Holk er til Friherre vorden;
Har dertil fanget goeds: Er sat i Ridder orden
83 Och ofver gandske Fyn til myndig Høfding gjort:
Det er vel høyt: kand dog ey paa forundres stort
Hans Helte Dyders løn ey mindre bør at være.
Men det er under værdt at saadan magt och ære
Ey blæser hannem op i hjerte Sind och Hu.
Ney: Holk var dannis før: men er det meere nu.

A.B.
Hans *Excellents* ofvergifvet
den 6. *Novemb.* och staaer
det skrefven paa hans
Pulpitur udj Helsingørs Kirke.